

سرداب

سرداب مقدس ~~در~~ زیر زمین خانگی در حرم عکرمین واقع در ساپران عراق است که به نظر علمای شیعه، علی نقی، حسن عسکری و محمد بن حسن از امامان شیعه در آن به راز و نیاز مشغول بودند و از این رو برای شیعیان مقدس است. این سرداب در ضلع شمال غربی صحن های عکرمین و در مانده متری بقعه و حرم قرار دارد.

در اغوا عوام چاهی در اینجا به چاه عینت معروف است و سرداب هم مکان عینت یا حفصه یا ظهور مهدی (اهل دوازده شیعه) نگهدار می شود که علمای شیعه همه آنرا انکار کرده و بدون مدرک و خرافات می دانند.

حدیث نوری می نویسد: ما حرم تقصیر کردیم راجع به سرداب صیزی بیاضیم
عز جریان معتقد عباسی

و این قصه را نورالدین جامی در کتاب شواهد النبوه گفته و البته این داستان در کتابهای عذر اهل سنت آمده و ربطی به ما ندارد.

- مقاله حرد اسلام

- دین یوما

سینه ۲ : سینه قائل است اما زمان بعد از تولدش در سرداب محقق شده و عنایت
خود را از آنجا شروع کرده است تا آنون نیز که سرداب به سر می برد و قهقورس نیز از همان
سرداب عزاهد بود .

در زمان معتقد بر این بررسی خانه ی اما و اندک مطمئن شوند فعالیت در سرداب صورت نمی گیرد
نزدیک افزایده بود . این بررسی ثابت کرد در سرداب کس و چه نشاند .
ولی بعد از آن عده ای از خادمان برابر کسب مبالغه مادی و دنیوی این مکان را متبرک می دانستند
و شک آنرا در مقابل دریافت پول به زانو می دارند .
که سینه چاه را بر گردن وی درباره باز کردند .
و این نسبت را به سینه به جهت که با دلیلهایی در کنار سرداب ایستاده و عزائم بیرون
آمدن اما زمان هستند .

عنایت از خانه اما عکس در سال در منظم می مگر بوده و در زمان معتصم اتفاق
افتاده . بعد از آن که در دهی آمده که اما راستیند وقتی با جعفر کذاب ملازم شدند یکدیگر آمد
و آنهارا دعوت به خانه مکتوبی نام عکس ده کردند . و در این سرداب بنویسند .
علمای شیعه اتفاق نظر دارند که حضرت در مکه ظهور خواهد کرد و این مطالب با آنکه در دهی بوده
راند که آنهارا از اهل بیت دور کنند و باطل به بنی اهل بیت و دشمنان خاندان رسالت مافیه
شده است .

صحیح شکره مدایی نزلیم بر این موضوع در هیچ منبعی که می بینیم ، حتی شیخ صدوق ، کلینی ، شیخ طوسی
شیخ مفید . که اهلبیت می کند فراموش است و فهمی است به شیعه که اعتقاد دارد
آنهارا فایده علیه دهد . نه هیچ سند تاریخی و نه هیچ عالم شیعی
نه عنایت در سرداب بوده و نه ظهور در آنجا خواهد بود .

سفران تبریز

اولین مخالف غدیر : نعمان بن حارث مخزومی

نعمان از اصحاب بیابان و امام علی (ع) است وی در فتروات پیامبر و نیز خنک های حکومت امام علی (ع) شرکت داشت او چنانچه های خود را به پیامبر هدیه داد که با همسران آن در آنجا بودی شد.

تبریز در روزی که ~~نعمان بن حارث~~ یک خانه به امام علی و حضرت فاطمه و حبیبیه او حیثی میل را در آن حصه کلبی مژده و به او سلا کرده بود.

و آری آن که در شان ماجرای اعتراف نعمان بن حارث مخزومی به اعلا جانشینی امام علی در واقعه غدیر مازل شد :

سَأَلَ سَأْلُ بَعْدَ رِوَاغٍ
لِكَافِرٍ لَسِيَ لَهُ دَافِعٌ

پرسنده ای از عذاب دافع شوندگی پرسید

که اختصاص به طغیان دارد دکان را باز کند لریست.

نعمان وقتی از واقعه غدیر با خبر می شود اعتراف می کند خطاب به پیامبر (ص) گفت و

از ما خواستی به جنانی خدا سعادتی دهیم و ما هم سعادت داریم پس ما را به چاد و جع و بوزه

و نماز و زکات لبر کردی ما هم بزرگواریم اما به اینها راضی نشدی تا اینکه این جوان را

به جانشینی خود منصوب کردی آیا تصمیم خودت است یا خدا ؟

پیامبر شوند یاد کرد این سخن از جانب خداوند است.

نعمان گفت اگر این سخن از جانب خداست پس از کمان بر من یارو.

(۲۶) سُبُهه : سُبُهه ی توبه یس از آن که نفعان جریانی عذیر انکار کرد سُبُهه از آسمان
فرو آمد و او را **طرد** ، در حالیکه خداوند می توبید تا زمانی که پیامبر در میان امت باشد
خداوند آنان را عذاب نماند .

متصور از تفسیر عذاب ، برداشتن عذاب عموس از مسلمانان به برکت وجود شخص
پیامبر (ص) است . و مانند عذاب های که به اقوام پیوسته فرستاده می شد بر امت پیامبر
نازل نمی شود . مانند عذاب قوم لوط ، قوم عاد ، قوم موس و ...
ولی استخامی در زمان های خاص گرفتار عذاب الهی می شود . در زمان پیامبران پیوسته
و توبه عذاب نازل می شد ، پیامبران رحیم می شدند که از آنجا خارج شوند .
نعمان از ضرورت خواست اگر جریان عذیر صحیح است سُبُهه از آسمان بر سر من فرو آید مرا
ملبسه .

پیامبر فرمودند استغفار کن و عودت را بجا آور ، نعمان گفت مَلَبَس را کجا لبر
توبه نمی بینم و اگر سخن شما در مورد عذیر صحیح است سُبُهه بر من نازل آید .
که این اتفاق افتاد در میان ابنه حبیب و قوم که آنها شک زدند و او از دنیا رفت .
پس برداشتن عذاب از امت پیامبر عذاب عموس است نه عذاب که شخص خاصی در
زمان خاص و طبق عودت فرودش طلب کرده باشد .

- و مَعِ سُبُهه

- و مَعِ یَوْمِ

- یا لَعْنَةُ جَامِعِ قُرْآن